

BUNDESGESETZBLATT

FÜR DIE REPUBLIK ÖSTERREICH

Jahrgang 1979

Ausgegeben am 30. Jänner 1979

10. Stück

- 33. Kundmachung: Endgültiges Inkrafttreten und Geltungsbereich des Internationalen Kakao-Übereinkommens 1975
- 34. Abkommen zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen (NR: GP XIV RV 848 AB 974 S. 98. BR: AB 1866 S. 378.)
- 35. Abkommen zwischen dem Bundesminister für Handel, Gewerbe und Industrie und dem Bundesminister für Finanzen der Republik Österreich einerseits und dem Handelsminister der Demokratischen Sozialistischen Republik von Sri Lanka andererseits über die Anerkennung von Zeugnissen über den Ursprung und die handwerkliche Herstellung von Waren zum Zwecke der zollfreien oder zollermäßigten Einfuhr nach Österreich

33. Kundmachung des Bundeskanzlers vom 23. Jänner 1979 betreffend das endgültige Inkrafttreten und den Geltungsbereich des Internationalen Kakao-Übereinkommens 1975

Nach Mitteilung des Generalsekretärs der Vereinten Nationen ist das Internationale Kakao-Übereinkommen 1975, kundgemacht in BGBl. Nr. 311/1977, gemäß seinem Art. 69 Abs. 1 am 7. November 1978 für folgende Staaten endgültig in Kraft getreten:

Australien, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Dänemark, Bundesrepublik Deutschland, Deutsche

Demokratische Republik, Ecuador, Elfenbeinküste, Finnland, Frankreich, Gabon, Ghana, Grenada, Irland, Italien, Jamaika, Japan, Jugoslawien, Kanada, Luxemburg, Mexiko, Neuseeland, Niederlande, Nigeria, Norwegen, Österreich, Papua-Neu Guinea, Philippinen, Samoa, Schweden, Schweiz, Sowjetunion, Spanien, Trinidad und Tobago, Tschechoslowakei, Ungarn, Vereinigtes Königreich Großbritannien und Nordirland, Zaire.

Kreisky

34.

Der Nationalrat hat beschlossen:

Der Abschluß des nachstehenden Staatsvertrages wird genehmigt.

ABKOMMEN
ZWISCHEN DER REPUBLIK ÖSTERREICH
UND
DER TSCHECHOSLOWAKISCHEN
SOZIALISTISCHEN REPUBLIK ZUR
VERMEIDUNG DER DOPPEL-
BESTEUERUNG AUF DEM GEBIETE
DER STEUERN VOM EINKOMMEN
UND VOM VERMÖGEN

Der Bundespräsident der Republik Österreich und der Präsident der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik,

SMLOUVA
MEZI RAKOUSKOU REPUBLIKOU
A
ČESKOSLOVENSKOU
SOCIALISTICKOU REPUBLIKOU
O ZAMEZENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ
V OBORU DANÍ Z PŘÍJMU
A Z MAJETKU

Spolkový prezident Rakouské republiky a prezident Československé socialistické republiky,

im Bewußtsein des Bedürfnisses, den Handel zu erleichtern und die wirtschaftliche Zusammenarbeit im Einklang mit der Schlußakte der Konferenz über Sicherheit und Zusammenarbeit in Europa zu fördern,

sind übereingekommen, ein Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen zu schließen.

Zu diesem Zweck haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

der Bundespräsident der Republik Österreich, Herrn Vizekanzler Dkfm. Dr. Hannes Androsch, Bundesminister für Finanzen der Republik Österreich,

der Präsident der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik,

Herrn Dipl.-Ing. Leopold Lér, Minister der Finanzen der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik,

die nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

Artikel 1

Persönlicher Geltungsbereich

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

Artikel 2

Unter das Abkommen fallende Steuern

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die in einem der beiden Vertragsstaaten erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Die zurzeit bestehenden Steuern, für die dieses Abkommen gilt, sind:

a) in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik:

1. die Abgabe und die Steuer vom Gewinn,
2. die Lohnsteuer,

vědomi si potřeby usnadňovat obchod a podporovat hospodářskou spolupráci v souladu se Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě,

se dohodli uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku.

Za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

Spolkový prezident Rakouské republiky pana vicekancléře Dkfm. Dr. Hannese Androsche, spolkového ministra financí Rakouské republiky,

prezident Československé socialistické republiky

pana Ing. Leopolda Léra, ministra financí Československé socialistické republiky,

kterí po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

Článek 1

Osoby, na které se smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby mající bydliště či sídlo v jednom nebo v obou smluvních státech.

Článek 2

Daně, na které se smlouva vztahuje

(1) Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku, vybírané v některém z obou smluvních států, ať je způsob vybírání jakýkoli.

(2) Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně, vybírané z celkového příjmu, z veškerého majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a daní z přírůstku hodnoty.

(3) Současné daně, na které se smlouva vztahuje, jsou:

a) v Československé socialistické republice:

1. odvod ze zisku a daň ze zisku,
2. daň ze mzdy,

3. die Steuer von Einkünften aus literarischer und künstlerischer Tätigkeit,
4. die Landwirtschaftssteuer,
5. die Steuer vom Einkommen natürlicher Personen,
6. die Haussteuer,
7. die Abgabe vom Vermögen
(im folgenden als „tschechoslowakische Steuer“ bezeichnet);

b) in der Republik Österreich:

1. die Einkommensteuer,
2. die Körperschaftsteuer,
3. die Aufsichtsratsabgabe,
4. die Vermögensteuer,
5. die Abgabe von Vermögen, die der Erbschaftssteuer entzogen sind,
6. die Gewerbesteuer einschließlich der Lohnsummensteuer,
7. die Grundsteuer,
8. die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben,
9. die Beiträge von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben zum Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen,
10. die Abgabe vom Bodenwert bei unbauten Grundstücken
(im folgenden als „österreichische Steuer“ bezeichnet).

(4) Dieses Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den zurzeit bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen Änderungen, soweit erforderlich, mit.

Artikel 3

Allgemeine Definitionen

(1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,

- a) umfaßt der Ausdruck „Person“ natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;
- b) bedeutet der Ausdruck „Gesellschaft“ juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;

3. daň z příjmů z literární a umělecké činnosti,
4. daň zemědělská,
5. daň z příjmů obyvatelstva,
6. daň domovní,
7. odvod z jmění
(dále nazývané „československá daň“);

b) v Rakouské republice:

1. daň z příjmu,
2. daň právnických osob,
3. dávka z členství v dozorčí radě,
4. daň z majetku,
5. dávka z majetku, který je odňat dědickými dani,
6. živnostenská daň včetně daně z objemu mezd,
7. pozemková daň,
8. dávka ze zemědělských a lesních podniků,
9. příspěvky zemědělských a lesních podniků k vyrovnávacímu fondu pro podpory rodinám,
10. dávka z ceny půdy u nezastavěných pozemků
(dále nazývané „rakouská daň“).

(4) Tato smlouva se vztahuje také na všechny daně stejného nebo podobného druhu, které budou vybírány po podpisu smlouvy vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí změny, které byly provedeny v jejich daňových zákonech, pokud to bude potřebné.

Článek 3

Všeobecné definice

(1) Ve smyslu této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad,

- a) výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společnosti a všechna jiná sdružení osob;
- b) výraz „společnost“ označuje právnické osoby nebo nositele práv, považované pro účely zdanění za právnické osoby;

c) bedeuten die Ausdrücke „Unternehmen eines Vertragsstaates“ und „Unternehmen des anderen Vertragsstaates“, je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird:

d) bedeutet der Ausdruck „Staatsangehörige“

1. alle natürlichen Personen, die die Staatsangehörigkeit eines der beiden Vertragsstaaten besitzen;

2. alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in einem der beiden Vertragsstaaten geltenden Recht errichtet worden sind;

e) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“ auf seiten der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik den Minister der Finanzen der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik oder seinen bevollmächtigten Vertreter und auf seiten der Republik Österreich den Bundesminister für Finanzen der Republik Österreich.

(2) Bei Anwendung dieses Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder nicht anders definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, welche Gegenstand dieses Abkommens sind.

Artikel 4

Steuerlicher Wohnsitz

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine in einem Vertragsstaat ansässige Person“ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthaltes, des Ortes ihrer Geschäftsführung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt folgendes:

a) Die Person gilt als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt. Verfügt sie in beiden Vertragsstaaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen).

c) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, případně podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě;

d) výraz „státní příslušníci“ označuje

1. všechny fyzické osoby, které jsou státními občany některého z obou smluvních států,

2. všechny právnické osoby, osobní společnosti a jiná sdružení osob, které byly zřízeny podle práva platného v některém z obou smluvních států;

e) výraz „příslušný úřad“ označuje v případě Československé socialistické republiky ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce a v případě Rakouské republiky spolkového ministra financí Rakouské republiky.

(2) Každý výraz, který není jinak definován, má pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, který mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domicil

(1) Výraz „osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě“ označuje ve smyslu této smlouvy osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa skutečného vedení nebo jiného podobného kritéria.

(2) Jestliže fyzická osoba má podle ustanovení odstavce 1 bydliště v obou smluvních státech, postupuje se takto:

a) Předpokládá se, že tato osoba má bydliště v tom smluvním státě, ve kterém má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů).

- b) Kann nicht bestimmt werden, zu welchem Vertragsstaat die Person die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat, oder verfügt sie in keinem der Vertragsstaaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat.
- c) Hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Vertragsstaaten oder in keinem der Vertragsstaaten, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, dessen Staatsangehörigkeit sie besitzt.
- d) Besitzt die Person die Staatsangehörigkeit beider Vertragsstaaten oder keines Vertragsstaates, so werden sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten bemühen, die Frage in gegenseitigem Einvernehmen zu regeln.
- (3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsführung befindet.
- b) Jestliže nemůže být určeno, ke kterému smluvnímu státu má tato osoba užší osobní a hospodářské vztahy, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje.
- c) Jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo jestliže se obvykle nezdržuje v žádném z nich, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, jehož je státním občanem.
- d) Jestliže je tato osoba státním občanem obou smluvních států nebo jestliže není státním občanem žádného z nich, vynesají se příslušné úřady smluvních států upravit otázku vzájemnou dohodou.
- (3) Jestliže osoba jiná než osoba fyzická má podle ustanovení odstavce 1 sídlo v obou smluvních státech, předpokládá se, že má sídlo v tom smluvním státě, v němž je místo jejího skutečného vedení.

Artikel 5

Betriebstätte

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „Betriebstätte“ eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck „Betriebstätte“ umfaßt insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstatt und
- f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen.

(3) Eine Bauausführung oder Montage ist nur dann eine Betriebstätte, wenn ihre Dauer zwölf Monate überschreitet.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebstätten:

- a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;

Článek 5

Stálá provozovna

(1) Výraz „stálá provozovna“ označuje ve smyslu této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, jehož prostřednictvím podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

(2) Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení,
- b) odštěpný závod,
- c) kancelář,
- d) továrnu,
- e) dílnu a
- f) důl, ložisko oleje nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží půdní bohatství.

(3) Stavěníště nebo montáž jsou stálou provozovnou jen tehdy, jestliže trvají déle než 12 měsíců.

(4) Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, nepovažují se za stálou provozovnu:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo k dodání zboží patřícího podniku;

b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden; c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden; d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen; e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen; f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter lit. a bis e genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, daß die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.	b) zásoba zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání; c) zásoba zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem; d) trvalé zařízení pro podnikání, které se využívá pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik; e) trvalé zařízení pro podnikání, které se využívá pouze za účelem vykonávání jiných činností pro podnik, které mají přípravný charakter nebo představují pomocnou činnost; f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem vykonávání více činností, vyjmenovaných pod písmeny a) až e), za předpokladu, že celková činnost trvalého zařízení z toho vyplývající má přípravný charakter nebo představuje pomocnou činnost.

(5) Ist eine Person — mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 — für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebsstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebsstätte machen.

(6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(7) Allein dadurch, daß eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebsstätte der anderen.

(5) Jestliže osoba — jiná než nezávislý zástupce ve smyslu odstavce 6 — jedná za podnik a má v některém smluvním státě plnou moc uzavírat jménem podniku smlouvy a jestliže tam tuto plnou moc obvykle využívá, posuzuje se podnik, nehledě na ustanovení odstavců 1 a 2 tak, jako by měl v tomto státě stálou provozovnu pro všechny činnosti vykonávané touto osobou pro podnik, ledaže se tyto činnosti omezují na činnosti vyjmenované v odstavci 4, které kdyby byly vykonávány prostřednictvím trvalého zařízení pro podnikání, by toto zařízení podle jmenovaného odstavce nečinily stálou provozovnou.

(6) Nepředpokládá se, že podnik má stálou provozovnu v některém smluvním státě jenom proto, že tam vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednájí v rámci svého řádného podnikání.

(7) Skutečnost, že společnost, která má sídlo v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která má sídlo v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Artikel 6

Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der Ausdruck „unbewegliches Vermögen“ hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaates zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfaßt in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des bürgerlichen Rechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung einer selbständigen Arbeit dient.

Artikel 7

Unternehmensgewinne

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so dürfen die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

(1) Příjmy, které osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, pobírá z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělských a lesních podniků), který leží v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

(2) Výraz „nemovitý majetek“ má význam, který mu náleží podle práva toho smluvního státu, v němž tento majetek leží. Tento výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář zemědělských a lesních podniků, práva, pro která platí předpisy občanského práva vztahující se na pozemky, práva požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné náhrady, placené za těžení nebo za právo na těžení nerostných ložisek, pramenů a jiného půdního bohatství; lodí a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

(3) Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo pachtu a každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 3 platí také pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

(1) Zisky podniku jednoho smluvního státu mohou být zdaněny jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

(2) Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, daß dieser Vertragsstaat die zu steuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muß jedoch derart sein, daß das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Auf Grund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, daß ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

(8) Die Bestimmungen dieses Artikels sind auch auf Einkünfte anzuwenden, die einem stillen Gesellschafter aus seiner Beteiligung an einer „stillen Gesellschaft“ des österreichischen Rechts zufließen.

Artikel 8

Schiff- und Luftfahrt

(1) Eine in einem Vertragsstaat ansässige Person darf mit Gewinnen aus dem Betrieb von Schiffen, Binnenschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

(2) Absatz 1 gilt entsprechend für Beteiligungen eines Unternehmens der See- oder Binnenschiffahrt oder der Luftfahrt an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einem anderen internationalen Betriebszusammenschluß.

Artikel 9

Verbundene Unternehmen

Wenn

- a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäfts-

(3) Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na tuto stálou provozovnu včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna či jinde.

(4) Pokud je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

(6) Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro aplikaci předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

(7) Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

(8) Ustanovení tohoto článku se použijí také na příjmy, které plynou tichému společníku z jeho účasti na „tiché společnosti“ rakouského práva.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

(1) Osoba mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě může být zdaněna, pokud jde o zisky z provozování námořních lodí, člunů pro vnitrozemskou plavbu nebo letadel v mezinárodní dopravě, jen v tomto smluvním státě.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně pro účasti podniku námořní nebo vnitrozemské plavby nebo letecké dopravy na poolu, společném provozu nebo na jiném mezinárodním provozním sdružení.

Článek 9

Spojené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole

leitung, der Kontrolle oder am Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder

- b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder am Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind,

und in diesen Fällen zwischen den beiden Unternehmen hinsichtlich ihrer kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen Bedingungen vereinbart oder auferlegt werden, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

Artikel 10

Dividenden

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, dürfen in dem anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden dürfen jedoch in dem Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber 10 vom Hundert des Bruttobetrages der Dividenden nicht übersteigen.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genußaktien oder Genußscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten — ausgenommen Forderungen — mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger der Dividenden im anderen Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo

- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech byly mezi oběma podniky v jejich obchodních nebo finančních vztazích sjednány nebo jim uloženy podmínky, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou být do zisků tohoto podniku včleněny a přiměřeně zdaněny zisky, které bez těchto podmínek by byly docíleny jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly.

Článek 10

Dividendy

(1) Dividendy vyplácené společností, která má sídlo v jednom smluvním státě, osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

(2) Tyto dividendy však mohou být zdaněny ve smluvním státě, v němž má sídlo společnost, která je vyplácí, a to podle práva tohoto státu; daň však nesmí přesáhnout 10% hrubé částky dividend.

(3) Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií, požitkových akcií nebo požitkových listů, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných práv — s výjimkou pohledávek — s účastí na zisku a příjmy z jiných podílů na společnosti, které jsou podle práva státu, ve kterém má sídlo společnost, která rozděluje dividendy, postaveny daňově na rovně příjmům z akcií.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže příjemce dividend mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, v němž má sídlo společnost vyplácující dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím trvalého zařízení tam umístěného, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácí, skutečně patří k této stále provozovně nebo k tomuto trvalému zařízení. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 případně článku 14.

(5) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, daß diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder daß die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

Zinsen

(1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen nur in dem anderen Staat besteuert werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen, einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger der Zinsen im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

(4) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Empfänger der Zinsen oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrundeliegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Empfänger ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

(5) Jestliže společnost mající sídlo v jednom smluvním státě dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny osobě mající bydliště či sídlo v druhém státě nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stálé provozovně nebo k trvalému zařízení, které jsou umístěny v druhém státě, ani podrobit zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, ani když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

(1) Uroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě mohou být zdaněny pouze v tomto druhém státě.

(2) Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu, i když jsou pohledávky zajištěny zástavními právy na nemovitostech nebo opatřeny účastí na zisku dlužníka, a obzvláště příjmy z veřejných půjček a z obligací včetně s nimi spojených premii a zisků ze slosovateľných půjček. Penále za opožděné placení se nepovažuje za úroky ve smyslu tohoto článku.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže příjemce úroků, který má bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím trvalého zařízení tam umístěného, a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, skutečně patří k této stálé provozovně nebo k tomuto trvalému zařízení. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 případně článku 14.

(4) Jestliže úroky, posuzovány se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahují v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi dlužníkem a příjemcem úroků nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil dlužník s příjemcem; kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka, která ji přesahuje, může být v tomto případě zdaněna podle práva každého smluvního státu a s přihlédnutím k jiným ustanovením této smlouvy.

Artikel 12

Lizenzgebühren

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und von einer in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Person bezogen werden, dürfen in dem anderen Staat besteuert werden.

(2) Die im Absatz 3 lit. a angeführten Lizenzgebühren dürfen jedoch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber 5 vom Hundert des Bruttobetragtes der Lizenzgebühren nicht übersteigen.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Lizenzgebühren“ bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung

- a) von Patenten, Warenzeichen, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Benutzung oder das Recht auf Benutzung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen,
- b) von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematographischer Filme,

gezahlt werden.

(4) Lizenzgebühren gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner dieser Staat selbst, eine seiner Gebietskörperschaften oder eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Lizenzgebühren, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebstätte oder eine feste Einrichtung und ist die Verpflichtung, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, für Zwecke der Betriebstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebstätte oder die feste Einrichtung die Lizenzgebühren, so gelten die Lizenzgebühren als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebstätte oder die feste Einrichtung liegt.

(5) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger der Lizenzgebühren im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

Článek 12

Licenční poplatky

(1) Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a pobírané osobou, která má bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

(2) Licenční poplatky uvedené v odstavci 3 písm. a) mohou však být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle práva tohoto státu; daň však nesmí překročit 5% hrubé částky licenčních poplatků.

(3) Výraz „licenční poplatky“, použitý v tomto článku, označuje náhrady jakéhokoli druhu, placené za užití nebo za právo na užití

- a) patentů, ochranných známek, vzorů nebo modelů, plánů, tajných vzorců nebo postupů nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za sdělení průmyslových, obchodních nebo vědeckých zkušeností,
- b) autorských práv k dílům literárním, uměleckým nebo vědeckým včetně kinematografických filmů.

(4) Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže dlužníkem je tento stát sám, některá z jeho územních korporací nebo osoba mající bydliště či sídlo v tomto státě. Jestliže však dlužník licenčních poplatků bez ohledu na to, zda má nebo nemá bydliště či sídlo v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu nebo trvalé zařízení a jestliže závazek, pro který jsou licenční poplatky placeny, byl sjednán pro účely stálé provozovny nebo trvalého zařízení, a jestliže stálá provozovna nebo trvalé zařízení nese licenční poplatky, předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve státě, ve kterém je umístěna stálá provozovna nebo trvalé zařízení.

(5) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže příjemce licenčních poplatků mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím trvalého zařízení tam umístěného a jestliže práva nebo majetkové hodnoty, za které jsou licenční poplatky placeny, skutečně patří k této stálé provozovně nebo k tomuto trvalému zařízení. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 případně článku 14.

(6) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Empfänger der Lizenzgebühren oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrundeliegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Empfänger ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaates und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebsstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 dürfen Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung von See- oder Binnenschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser See- oder Binnenschiffe und Luftfahrzeuge dient, erzielt, nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

(4) Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1, 2 und 3 nicht genannten Vermögens dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

Artikel 14

Selbständige Arbeit

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit bezieht, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, daß der Person im anderen Vertragsstaat für die Ausübung ihrer Tätigkeit gewöhnlich eine feste Einrichtung zur Verfügung steht. Steht ihr eine

(6) Jestliže licenční poplatky, posuzovány se zřeteltem k plnění, za které jsou placeny, přesahují v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi dlužníkem a příjemcem licenčních poplatků nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil dlužník s příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka, která ji přesahuje, může být v tomto případě zdaněna podle práva každého smluvního státu a s přihlédnutím k jiným ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

(1) Zisky, které pobírá osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě ze zcizení nemovitého majetku ve smyslu článku 6, který leží v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

(2) Zisky ze zcizení movitého majetku, který je provozním majetkem stále provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo který patří k trvalému zařízení, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě má k dispozici v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takového trvalého zařízení, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

(3) Nehledě na ustanovení odstavce 2, mohou být zisky, které osoba mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě docílila ze zcizení námořních lodí nebo člunů pro vnitrozemskou plavbu nebo letadel v mezinárodní dopravě a movitého majetku, který slouží provozu těchto námořních lodí nebo člunů pro vnitrozemskou plavbu a letadel, zdaněny jen v tomto smluvním státě.

(4) Zisky ze zcizení majetku, který není uveden v odstavcích 1, 2 a 3, mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém má zcizitel bydliště či sídlo.

Článek 14

Samostatná povolání

(1) Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze svobodného povolání nebo jiné samostatné činnosti, mohou být zdaněny jen v tomto státě, pokud tato osoba nemá pravidelně k dispozici v druhém smluvním státě trvalé zařízení k výkonu své činnosti. Jestliže má k dispozici takové trvalé zařízení, mohou být

solche feste Einrichtung zur Verfügung, so dürfen die Einkünfte im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugerechnet werden können.

(2) Der Ausdruck „freier Beruf“ umfaßt insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische, erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Ingenieure, Architekten und Steuerberater.

Artikel 15

Unselbständige Arbeit

(1) Vorbehaltlich der Artikel 16, 18 und 19 dürfen Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so dürfen die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 dürfen Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

- a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Kalenderjahres aufhält und
- b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und
- c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte oder einer festen Einrichtung getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels dürfen Vergütungen für unselbständige Arbeit, die an Bord eines See- oder Binnenschiffes oder Luftfahrzeuges im internationalen Verkehr ausgeübt wird, nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem die Person ansässig ist, die die Gewinne aus dem Betrieb des See- oder Binnenschiffes oder Luftfahrzeuges erzielt.

Artikel 16

Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichtsrats- oder Verwaltungsrates einer Gesellschaft bezieht, die in dem anderen Vertragsstaat ansässig ist, dürfen in dem anderen Staat besteuert werden.

příjmy zdaněny v druhém státě, avšak pouze v rozsahu, v jakém je lze přičítat tomuto trvalému zařízení.

(2) Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště samostatně vykonávané činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právních zástupců, inženýrů, architektů a daňových poradců.

Článek 15

Zaměstnání

(1) Platy, mzdy a podobné odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání, mohou být s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdaněny jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

(2) Odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdaněny jen v prvně zmíněném státě, jestliže

- a) příjemce se nezdržuje v druhém státě během příslušného kalendářního roku v úhrnu déle než 183 dnů a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který nemá bydliště či sídlo v druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo trvalému zařízení, které má zaměstnavatel v druhém státě.

(3) Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané ze zaměstnání vykonávaného na palubě námořní lodi nebo člunu pro vnitrozemskou plavbu nebo letadla v mezinárodní dopravě zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém má bydliště či sídlo osoba, která dosahuje zisky z provozu námořní lodi, člunu pro vnitrozemskou plavbu nebo letadla.

Článek 16

Tantiemy

Odměny členů dozorčí nebo správní rady a podobné platy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá jako člen dozorčí nebo správní rady společnosti, která má sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Artikel 17**Künstler und Sportler**

(1) Ungeachtet der Artikel 14 und 15 dürfen Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Fließend Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so dürfen diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

Artikel 18**Ruhegehälter**

Vorbehaltlich des Artikels 19 Absatz 1 dürfen Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für frühere unselbständige Arbeit gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 19**Ausübung öffentlicher Funktionen**

(1) Vergütungen, einschließlich der Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften unmittelbar oder aus einem von diesem Staat oder der Gebietskörperschaft errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft in Ausübung öffentlicher Funktionen erbrachten Dienste gewährt werden, dürfen in diesem Staat besteuert werden. Dies gilt jedoch nicht für Vergütungen, die an Personen gezahlt werden, die Staatsangehörige des anderen Staates sind.

(2) Auf Vergütungen oder Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer kaufmännischen oder gewerblichen Tätigkeit eines der Vertragsstaaten oder einer seiner Gebietskörperschaften erbracht werden, finden die Artikel 15, 16 und 18 Anwendung.

Artikel 20**Studenten**

Zahlungen, die ein Student, Praktikant oder Lehrling, der sich in einem Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Aus-

Článek 17**Umělci a sportovci**

(1) Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě činná jako umělec, jako např. divadelní, filmový, rozhlasový a televizní umělec jakož i hudebník, nebo jako sportovec pobírá ze své činnosti vykonávané osobně v druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

(2) Jestliže příjmy z činnosti, kterou osobně vykonává umělec nebo sportovec v této vlastnosti, neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

Článek 18**Penze**

Penze a podobné platy, vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání osobě, která má bydliště v některém smluvním státě, mohou být s výhradou ustanovení článku 19 odstavec 1 zdaněny pouze v tomto státě.

Článek 19**Výkon veřejných funkcí**

(1) Platy včetně penzí, které jsou vypláceny některým smluvním státem nebo jeho územní korporací přímo nebo z fondu zřízeného tímto státem nebo touto územní korporací fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo této územní korporaci při výkonu veřejných funkcí, mohou být zdaněny v tomto státě. Toto ustanovení se však nevztahuje na platy, které se vyplácejí osobám, které jsou státními příslušníky druhého státu.

(2) Na platy nebo penze za služby, které byly prokázány v souvislosti s obchodní nebo průmyslovou činností některého smluvního státu nebo některé z jeho územních korporací, se použijí ustanovení článků 15, 16 a 18.

Článek 20**Studenti**

Platy, které student, praktikant nebo učeň, který se zdržuje v jednom smluvním státě výhradně za účelem studia nebo výcviku a který má v druhém smluvním státě bydliště nebo tam měl bydliště bezprostředně před svým příjezdem do prvně zmíněného státu, dostává na výživu, studium nebo výcvik, nemohou být zdaněny v

bildung erhält, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen außerhalb dieses Staates stammen.

Artikel 21

Andere Einkünfte

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, dürfen ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden. Dies gilt nicht für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2.

Artikel 22

Vermögen

(1) Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, darf im anderen Staat besteuert werden.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, darf im anderen Staat besteuert werden.

(3) See- oder Binnenschiffe und Luftfahrzeuge im internationalen Verkehr sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser See- oder Binnenschiffe und Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem die Person ansässig ist, die die Gewinne aus dem Betrieb des See- oder Binnenschiffes oder Luftfahrzeuges erzielt.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 23

Vermeidung der Doppelbesteuerung

(1) Bei einer in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:

prvně zmíněném státě, pokud tyto platy pocházejí ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 21

Jiné příjmy

(1) Příjmy osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě, o nichž se nepojednává v předchozích člácích, mohou být zdaněny bez ohledu na svůj původ jen v tomto státě.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže příjemce mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím trvalého zařízení tam umístěného, a práva nebo majetkové hodnoty, pro které se příjmy platí, skutečně patří k této stále provozovně nebo k tomuto trvalému zařízení. V tomto případě se použije článek 7 případně článek 14. To neplatí pro příjmy z nemovitého majetku ve smyslu článku 6 odstavec 2.

Článek 22

Majetek

(1) Nemovitý majetek ve smyslu článku 6, který patří osobě mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě a který je umístěn v druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

(2) Movitý majetek, který je provozním majetkem stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebo který patří k trvalému zařízení, které má k dispozici osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě k výkonu nezávislého povolání v druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

(3) Námořní lodi nebo čluny pro vnitrozemskou plavbu a letadla používané v mezinárodní dopravě a movitý majetek sloužící k provozování těchto lodí, člunů a letadel mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém má bydliště či sídlo osoba, která dociluje zisky z provozu námořní lodi nebo člunu pro vnitrozemskou plavbu nebo letadla.

(4) Všechny ostatní části majetku osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě mohou být zdaněny jen v tomto státě.

Článek 23

Vyloučení dvojího zdanění

(1) Osobě mající bydliště či sídlo v Československé socialistické republice se daň stanoví takto:

- a) Die aus der Republik Österreich stammenden Einkünfte — mit Ausnahme der unter lit. b fallenden Einkünfte — und die in der Republik Österreich gelegenen Vermögenswerte, die nach diesem Abkommen in der Republik Österreich besteuert werden dürfen, sind in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik von der Besteuerung ausgenommen. Die Tschechoslowakische Sozialistische Republik darf aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder das übrige Vermögen dieser Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären.
- b) Bei der Festsetzung der tschechoslowakischen Steuern werden die aus der Republik Österreich stammenden Einkünfte, die nach den Artikeln 10, 12, 16 oder 17 in der Republik Österreich besteuert werden dürfen, in die Bemessungsgrundlage einbezogen. Die in der Republik Österreich nach den Artikeln 10, 12, 16 und 17 gezahlte Steuer wird auf die von diesen Einkünften in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik erhobene Steuer angerechnet. Der anzurechnende Betrag darf aber den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf diese in der Republik Österreich steuerpflichtigen Einkünfte entfällt.
- (2) Bei einer in der Republik Österreich ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:
- a) Bezieht eine in der Republik Österreich ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik besteuert werden, so nimmt die Republik Österreich, vorbehaltlich der lit. b diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus; die Republik Österreich darf aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder das übrige Vermögen dieser Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären.
- b) Bezieht eine in der Republik Österreich ansässige Person Einkünfte, die nach den Artikeln 10 oder 12 in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik besteuert werden dürfen, so rechnet die Republik Österreich auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der in der Tschechoslowa-
- a) Příjmy pocházející z Rakouské republiky — s výjimkou příjmů spadajících pod ustanovení písm. b) — a majetkové hodnoty umístěné v Rakouské republice, které mohou být zdaněny podle této smlouvy v Rakouské republice, se v Československé socialistické republice vyjímají ze zdanění. Československá socialistická republika však může při stanovení daně z ostatního příjmu nebo z ostatního majetku této osoby použít sazbu daně, která by se použila, kdyby příslušné příjmy nebo příslušný majetek nebyly ze zdanění vyňaty.
- b) Při stanovení československých daní se do daňového základu zahrnou příjmy z Rakouské republiky, které podle článků 10, 12, 16 nebo 17 mohou být zdaněny v Rakouské republice. Daň zaplacená v Rakouské republice podle článků 10, 12, 16 a 17 se započte na daň vybíranou v Československé socialistické republice z těchto příjmů. Částka, která se započte, však nemůže překročit takovou část daně vypočtené před započtením, která připadá na tyto příjmy podléhající zdanění v Rakouské republice.
- (2) Osobě mající bydliště či sídlo v Rakouské republice se daň stanoví takto:
- a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Rakouské republice pobírá příjmy nebo má majetek a jestliže tyto příjmy nebo tento majetek mohou být podle této smlouvy zdaněny v Československé socialistické republice, vyjme Rakouská republika s výhradou ustanovení uvedeného pod písmenem b) tyto příjmy nebo tento majetek ze zdanění; Rakouská republika však může při stanovení daně z ostatního příjmu nebo z ostatního majetku této osoby použít sazbu daně, která by se použila, kdyby příslušné příjmy nebo příslušný majetek nebyly ze zdanění vyňaty.
- b) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Rakouské republice pobírá příjmy, které mohou být zdaněny podle článků 10 nebo 12 v Československé socialistické republice, započte Rakouská republika na daň, která se má vybrat z příjmu této osoby, částku, která odpovídá dani zaplacené v Československé socialistické republice. Částka,

kischen Sozialistischen Republik gezahlten Steuer entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf die Einkünfte entfällt, die aus der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik bezogen werden.

Artikel 24

Gleichbehandlung

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen unterworfen sind oder unterworfen werden können. Diese Bestimmung gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

(2) Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats am anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermäßigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

(3) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(4) Dieser Artikel gilt ungeachtet des Artikels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 25

Verständigungsverfahren

(1) Ist eine Person der Auffassung, daß Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zu-

kerá se započte, však nemůže překročit takovou část daně vypočtené před započtením, která připadá na příjmy, které se pobírají z Československé socialistické republiky.

Článek 24

Zásada rovného nakládání

(1) Státní příslušníci jednoho smluvního státu nesmějí být podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojené, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, nacházející se ve stejné situaci. Toto ustanovení platí bez ohledu na ustanovení článku 1 také pro osoby, které nemají bydliště či sídlo v žádném smluvním státě.

(2) Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nesmí být v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají stejnou činnost. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby priznal osobám majícím bydliště v druhém smluvním státě daňová osvobození, úlevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává osobám, které na jeho území mají bydliště.

(3) Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění patří zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímě osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě nebo většímu počtu takových osob nebo podléhá jejich kontrole, nemohou být podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojené, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky tohoto prvně zmíněného státu.

(4) Tento článek se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahuje na daně jakéhokoli druhu a pojmenování.

Článek 25

Řešení případů cestou dohody

(1) Jestliže se některá osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může, nezávisle na opravných prostředcích podle vnitrostátního práva těchto států předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, ve kterém má

ständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 24 Absatz 1 erfaßt wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muß innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahmen unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, daß eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren. Erscheint ein mündlicher Meinungsaustausch für die Herbeiführung der Einigung zweckmäßig, so kann ein solcher Meinungsaustausch in einer Kommission durchgeführt werden, die aus Vertretern der zuständigen Behörden der Vertragsstaaten besteht.

Artikel 26

Austausch von Informationen

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden gegenseitig die zur Durchführung dieses Abkommens erforderlichen Informationen austauschen. Alle so ausgetauschten Informationen sind geheim zu halten und dürfen nur solchen Personen oder Behörden mitgeteilt werden, die mit der Veranlagung und Erhebung der unter dieses Abkommen fallenden Steuern befaßt sind.

(2) Absatz 1 ist auf keinen Fall so auszulegen, als verpflichte er einen der Vertragsstaaten

- a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen oder der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen,

bydliště či sídlo, nebo pokud její případ spadá pod ustanovení článku 24 odstavce 1, příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen během tří roků po té, kdy bylo poprvé oznámeno opatření vedoucí ke zdanění, které není v souladu s touto smlouvou.

(2) Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám s to najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ upravil dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Řešení dohodou se provede bez ohledu na lhůty vnitrostátního práva smluvních států.

(3) Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou se také vzájemně poradit za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech, které nejsou upraveny touto smlouvou.

(4) Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů konat v komisi, která se skládá ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

Výměna informací

(1) Příslušné úřady smluvních států si budou vzájemně vyměňovat informace nutné pro provádění této smlouvy. Všechny informace takto vyměněné musí být udržovány v tajnosti a mohou být sděleny jen osobám nebo úřadům pověřeným vyměřováním a vybíráním daní, které jsou předmětem této smlouvy.

(2) Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají jednomu ze smluvních států povinnost:

- a) provést správní opatření, která by se odchylovala od zákonů nebo správní praxe tohoto nebo druhého smluvního státu;

- b) Angaben zu übermitteln, die nach den geltenden Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können,
- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Geschäfts- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung der öffentlichen Ordnung widerspräche.

Artikel 27

Diplomatische und konsularische Beamte

Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den diplomatischen und konsularischen Beamten nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Vereinbarungen zustehen.

Artikel 28

Inkrafttreten

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation. Die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich in Prag ausgetauscht.

(2) Das Abkommen tritt am sechzigsten Tage nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

(3) Die Bestimmungen dieses Abkommens finden erstmals auf Steuern Anwendung, die für das Kalenderjahr erhoben werden, das dem Jahr folgt, in dem der Austausch der Ratifikationsurkunden stattgefunden hat.

Artikel 29

Außerkrafttreten

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem der beiden Vertragsstaaten gekündigt worden ist. Jeder Vertragsstaat kann das Abkommen schriftlich auf diplomatischem Wege unter Einhaltung einer Frist von mindestens sechs Monaten zum Ende eines Kalenderjahres kündigen. In diesem Fall ist das Abkommen letztmals auf die Steuern anzuwenden, die für das Kalenderjahr erhoben werden, zu dessen Ende die Kündigung erfolgt ist.

ZU URKUND DESSEN haben die genannten Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit Siegeln versehen.

GESCHEHEN in WIEN, am 7. März 1978 in zwei Urschriften, jede in deutscher und in tschechischer Sprache, wobei beide Texte gleichermaßen authentisch sind.

b) sdělit údaje, které by nemohly být dosaženy na základě platných zákonů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého smluvního států;

c) poskytnout informace, které by odhalily obchodní, podnikové nebo pracovní tajemství nebo obchodní postup, nebo jejichž poskytnutí by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

Diplomatičtí a konzulární úředníci

Tato smlouva se nedotýká daňových výsad, které přísluší diplomatickým a konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě zvláštních dohod.

Článek 28

Nabytí platnosti

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze v době co nejkratší.

(2) Tato smlouva nabude platnosti šedesátý den po výměně ratifikačních listin.

(3) Ustanovení této smlouvy se budou po prvé aplikovat na daně, které se budou vybírat za kalendářní rok, který následuje po roce, ve kterém byly vyměněny ratifikační listiny.

Článek 29

Ukončení platnosti

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena jedním z obou smluvních států. Každý smluvní stát může smlouvu vypovědět písemně diplomatickou cestou ve lhůtě nejmeně šest měsíců ke konci kalendářního roku. V tomto případě se smlouva použije naposledy na daně, které se vybírají za kalendářní rok, k jehož konci byla dána výpověď.

NA DŮKAZ TOHO jmenovaní zmocněnci podepsali tuto smlouvu a opatřili ji pečeti.

DÁNO ve Vídni dne 7. března 1978 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce německém a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

FÜR DIE REPUBLIK ÖSTERREICH:

Androsch

FÜR DIE TSCHECHOSLOWAKISCHE
SOZIALISTISCHE REPUBLIK:

L. Lér

ZA RAKOUSKOU REPUBLIKU:

Androsch

ZA ČESKOSLOVENSKOU
SOCIALISTICKOU REPUBLIKU:

L. Lér

Die vom Bundespräsidenten unterzeichnete und vom Bundeskanzler gegengezeichnete Ratifikationsurkunde wurde am 14. Dezember 1978 ausgetauscht; das Abkommen tritt gemäß seinem Art. 28 Abs. 2 am 12. Feber 1979 in Kraft.

Kreisky

35.

Agreement

between the Federal Minister of Trade, Commerce and Industry and the Federal Minister of Finance of the Republic of Austria,
on the one hand,
and the Minister of Trade of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka,
on the other hand,
regarding the recognition of Certificates of Origin and of the handicraft production of goods for the purpose of importation into Austria duty-free or at reduced rates of duty

Article 1

The Minister of Trade of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka herewith certifies that the Director of Small Industries of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka is authorized to issue Certificates of Origin and of the handicraft production of goods for the purpose of importation into Austria duty-free or at reduced rates of duty.

Article 2

(1) Notwithstanding the provisions of paragraph (2), the form and the substance of Certificates of Origin and of the handicraft production of goods shall conform to the Form A used for the purposes of the Generalized System of Preferences.

(2) The Certificates shall contain the following additional statements:

- a) Additional declaration by the exporter (in box 7 of the said form):
"All the above goods are handicraft products".

(Übersetzung)

Abkommen

zwischen dem Bundesminister für Handel, Gewerbe und Industrie und dem Bundesminister für Finanzen der Republik Österreich einerseits
und dem Handelsminister der Demokratischen Sozialistischen Republik von Sri Lanka andererseits
über die Anerkennung von Zeugnissen über den Ursprung und die handwerkliche Herstellung von Waren zum Zwecke der zollfreien oder zollermäßigten Einfuhr nach Österreich

Artikel 1

Der Handelsminister der Demokratischen Sozialistischen Republik von Sri Lanka bestätigt, daß zur Ausstellung von Zeugnissen über den Ursprung und die handwerkliche Herstellung von Waren zum Zwecke der zollfreien oder zollermäßigten Einfuhr nach Österreich der „Director of Small Industries“ der Demokratischen Sozialistischen Republik von Sri Lanka ermächtigt ist.

Artikel 2

(1) Die Zeugnisse über den Ursprung und die handwerkliche Herstellung entsprechen — vorbehaltlich der Bestimmungen des Absatzes 2 — nach Inhalt und Form dem für Zwecke des Allgemeinen Präferenzsystems verwendeten Formblatt A.

(2) Die Zeugnisse enthalten folgende zusätzliche Feststellungen:

- a) Zusätzliche Erklärung des Ausführers (in Spalte 7 des genannten Formblattes):
„Alle oben genannten Waren sind handwerklich hergestellte Waren.“

b) Certification by the authorized agency mentioned in Article 1 above (in box 4 of the said form):

"It is hereby certified, on the basis of verifications carried out, that the goods described in this Certificate are handicraft products according to the Agreement between Austria and Sri Lanka.

.....
Place and date, signature and stamp of certifying agency"

(3) Handicraft products are understood to mean goods which are produced mainly by hand or by using exclusively hand- or foot-driven machines or tools only. The utilization of machine-made raw materials, in principle, does not exclude handicraft products from benefits accorded by Austrian law.

Article 3

The Minister of Trade of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka shall notify each change with regard to the Director of Small Industries of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka as mentioned in Article 1 to the Federal Minister of Finance of the Republic of Austria.

Article 4

The Director of Commerce of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka shall render administrative assistance to the Austrian authorities, upon their request, in verifying the authenticity and accuracy of Certificates.

Article 5

This Agreement shall enter into force ten weeks after signature; it shall be concluded for a period of two years. Its validity shall be extended annually without further procedure for the period of another year, unless either Contracting Party gives to the other a six months' written notice through diplomatic channels of its intention to terminate this Agreement.

DONE in two originals in the English language.

For the Federal Minister of Trade, Commerce and Industry of the Republic of Austria:

Dr. Rudolf Willenpart
Director

b) Bescheinigung der im Artikel 1 genannten ermächtigten Stelle (in Spalte 4 des genannten Formblattes):

„Hiemit wird auf Grund der durchgeführten Kontrollen bescheinigt, daß die in diesem Zeugnis beschriebenen Waren handwerklich hergestellte Waren gemäß dem Abkommen zwischen Österreich und Sri Lanka sind.

.....
Ort und Datum, Unterschrift und Stempel der bescheinigenden Stelle"

(3) Als handwerklich hergestellte Waren werden Waren verstanden, die überwiegend von Hand oder nur unter Verwendung von ausschließlich durch Hand- oder Fußantrieb bedienten Maschinen oder Geräten hergestellt worden sind. Die Verwendung von maschinell erzeugten Rohmaterialien schließt grundsätzlich handwerklich hergestellte Waren von den nach österreichischem Recht eingeräumten Begünstigungen nicht aus.

Artikel 3

Der Handelsminister der Demokratischen Sozialistischen Republik von Sri Lanka wird jede Änderung bezüglich des im Artikel 1 genannten „Director of Small Industries“ der Demokratischen Sozialistischen Republik von Sri Lanka dem Bundesminister für Finanzen der Republik Österreich bekanntgeben.

Artikel 4

Der „Director of Commerce“ der Demokratischen Sozialistischen Republik von Sri Lanka leistet bei der Prüfung der Echtheit und Ordnungsmäßigkeit der Zeugnisse den österreichischen Behörden über deren Ersuchen Verwaltungshilfe.

Artikel 5

Dieses Abkommen tritt zehn Wochen nach Unterzeichnung in Kraft; es wird auf die Dauer von zwei Jahren abgeschlossen. Seine Gültigkeit verlängert sich jeweils um ein weiteres Jahr, sofern sie nicht durch eine der Vertragsparteien sechs Monate vor Ablauf der Frist schriftlich auf diplomatischem Weg gekündigt wird.

GESCHEHEN in zwei Urschriften in englischer Sprache.

Für den Bundesminister für Handel, Gewerbe und Industrie der Republik Österreich:

Dr. Rudolf Willenpart
Ministerialrat

For the Federal Minister of Finance of the Republic of Austria: Dr. Franz Manhart Director Vienna, 20. November 1978	Für den Bundesminister für Finanzen der Repu- blik Österreich: Dr. Franz Manhart Ministerialrat Wien, am 20. November 1978
For the Minister of Trade of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka: Christopher Walter Pinto Ambassador Bonn, 4 December 1978	Für den Handelsminister der Demokratischen Sozialistischen Republik von Sri Lanka: Christopher Walter Pinto Botschafter Bonn, am 4. Dezember 1978

Das vorstehende Abkommen tritt gemäß seinem Art. 5 am 12. Feber 1979 in Kraft.

Kreisky